

ช่วยเหลือน้องชาย

โดย ลูซี่ สตีเวนสัน อีเวลล์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในแอฟริกาใต้

ลาเซียมีน้องชายคนใหม่ เขาชื่อเลียม เขามีผมสีเข้ม มือและเท้าเล็กๆ เขาน่ารักมาก! แต่บางครั้งการมีเด็กแรกเกิดในครอบครัวก็เป็นเรื่องยาก ช่วงนี้คุณพ่อคุณแม่จะยุ่งตลอดเวลา และเลียมก็ร้องไห้บ่อยมาก

“แม่คะ อ่านนิทานให้หนูฟังได้ไหม?”

ลาเซียถาม
“แม่ต้องอาบน้ำให้เลียมในอ่างจ๊ะ”

คุณแม่พูด “ลูกอ่านนิทานกับอาเรียน่าได้นะ”

ลาเซียนั่งลงบนพนักกับน้องสาวของเธอ พวกเขาพลิกหน้าหนังสือแต่ไม่เหมือนกับที่มีคุณแม่อ่านด้วย

“พ่อคะ เล่นเกมกับหนูหน่อยได้ไหม?” ลาเซียถาม

“พ่อต้องช่วยแม่เลี้ยงน่องก่อนไปทำงาน” คุณพ่อพูด

ลาเซียหน้านี้ว คุณพ่อคุณแม่ไม่มีเวลาให้เธอเลยตอนนี้!

พวกท่านเอาแต่ช่วยเลียมตลอด

ไม่นานคุณพ่อก็ไปทำงาน คุณแม่วางเลียมลงให้จับหลับ คุณแม่นั่งกับลาเซียและอาเรียน่าบนโซฟา คุณแม่ดูเหนื่อยมาก

ตอนนี้
ไม่มีใคร
มีเวลาให้
ลาเซียเลย

“พวกเรายุ่งมากกับเลียม”
คุณแม่พูด “ลูกรู้สึกหงานิดหน่อยใช่ไหม?”
ลาเซียพยักหน้า เธอรู้สึกเหมือนอยากร้องไห้
คุณแม่โอบกอดลาเซียกับอาเรียน่า “ตอนนี้เลียมต้องการให้ช่วยหลายอย่างเพราะน้องยังเล็กอยู่น้องยังทำอะไรด้วยตัวเองเหมือนลูกไม่ได้”
“หนูรู้ค่ะ” ลาเซียบอก
“แต่ถ้าลูกต้องการ ลูกช่วยแม่ดูแลเลียมได้นะ”
คุณแม่ยิ้ม
“จริงหรือคะ?” ลาเซียถาม เธอชอบความคิดนั้น
“หนูก็ช่วยได้ด้วยใช่ไหมคะ?” อาเรียน่าพูด
“ได้จ๊ะ” คุณแม่ตอบ
ไม่นานเลียมก็เริ่มร้องไห้ เมื่อคุณแม่เปลี่ยนผ้าอ้อม ลาเซียไปหยิบผ้าเช็ดมาให้เธอ
“ขอบใจจ๊ะ” คุณแม่พูด
วันรุ่งขึ้น เมื่อเลียมอาบน้ำ ลาเซียกับอาเรียน่า

หยิบชุดสะอาดมาให้น้องใส่ มีสัตว์เลี้ยงๆ น่ารักอยู่บนชุดด้วย! พวกเธอหยิบชุดมาให้คุณแม่เพื่อเธอจะได้สวมชุดให้เลียม

“ขอบใจจ๊ะ” คุณแม่พูด
ลาเซียกับอาเรียน่านึกถึงวิธีอื่นที่จะช่วยได้ พวกเธอเก็บที่นอนทุกเช้าโดยไม่ต้องขอให้ทำ บางครั้งพวกเธอเก็บที่นอนให้คุณพ่อคุณแม่ด้วย! และเมื่อถึงเวลาอาหารเย็น พวกเธอช่วยคุณแม่พ่อในครัว

“ขอบใจนะลูก” คุณพ่อกับคุณแม่บอก
เมื่อเลียมร้องไห้ ลาเซียพยายามช่วยให้น้องรู้สึกดีขึ้น เธอกอดน้องและพูดเสียงเบาๆ กับน้อง เลียมยังพูดขอบคุณไม่ได้ แต่วันหนึ่งน้องก็ยิ้มกว้างให้ลาเซีย!

ลาเซียยิ้มตอบ เธอดีใจที่สามารถช่วยน้องชายและคุณแม่ของเธอได้! ●

ลาเซีย
ช่วย
ครอบครัว
เธออย่างไร?